

34770 - İslam'ı Kabulde Zorlama Yoktur

Soru

Bazı arkadaşlar şöyle diyorlar: İslam'a girmeyen kimse hür sayılır ve Müslüman olmaları içinde zorlanmazlar. Bu sözlerine delil olarak da Allah Azze ve Celle'nin şu âyetlerini delil olarak getiriyorlar: «**Sen, insanları mü'min oluncaya kadar zorlayıp duracak mısın?**» (Yunus: 99) «**Dinde zorlama yoktur.**» (Bakara: 256) Bu konudaki görüşünüz nedir?

Detaylı cevap

Hamd, Allah'a mahsustur.

Bu iki âyeti Kerime ve onun manasındaki diğer âyetler hakkında bunun mecusi, hıristiyan ve yahudi gibi cizye alınanlar hakkında olduğunu âlimler açıklamışlardır. Onlar, İslam'a girmeleri için zorlanmazlar. Bilakis, İslam'ı kabul etmeleri ya da cizye vermeleri arasında muhayyer bırakılırlar.

İlim ehlinden diğer bazı âlimlerde şöyle dediler: Bu, İslam'ın başında idi. Sonra da bu, Allah Azze ve Celle'nin savaş ve cihad emriyle neshedilmiştir. Her kim İslam'a girmekten kaçınır, kabul etmezse, İslam'a girene veya cizye verene kadar şayet Müslümanlarda güç-kuvvet var ise onlarla cihad etmek farzdır. Burada gerekli olan, şayet onlardan cizye alınmaz ise, kâfirlerin İslam'a girmelerini zorunlu tutmadır. Çünkü onların İslam'a girip Müslüman olmalarında onların dünya ve âhirette kurtuluşları ve saadetleri vardır. Bir insanı, içinde hüda ve saadetin olduğu hakka zorunlu tutma, onun için batıldan daha hayırlıdır. Tıpkı bir insanın Âdemoğlunun üzerine olduğu hak davayı, velev ki hapse bile atılsa, dövülse de o hakkı bırakmaması gibi. Bunun içindir ki kâfirleri, Allah'ın Tevhidi'ne ve İslam Dini'ne girmelerini zorunlu tutma daha evla ve daha gereklidir. Çünkü onda, onların dünya ve âhirette mutlulukları vardır. Ancak onlar, mecusi, hıristiyan ve yahudiler gibi Kitap Ehli'nden olurlarsa bu hüküm geçerlidir. Bu üç gurubun İslam'a girme veya cizye vermede seçme hakkına sahip olduklarına dair Kurân ve sünnette nas gelmiştir. Ya onlar İslam'a girerler ya da horlanmış olarak cizye verirler.

«Fitne kalmayınca ve dîn, tamamen Allah'a âit oluncaya kadar onlarla savaşın.»

(Enfâl: 39)

Allah Azze ve Celle şöyle buyurdu:

فَإِذَا انْسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرْمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَحْضُرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ فَإِنْ (التوبة / 5 -) تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

«Haram aylar çıkınca, müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün; onları tutun; hapsedin; bütün gözetleme yerlerinde onları gözetlemek için oturun. Fakat tövbe ederler, namazı dosdoğru kılarlar ve zekâtı da verirlerse, artık yollarını serbest bırakın. Allah, şüphesiz, çok bağışlayıcıdır; çok merhametlidir.» (Tevbe: 5)

Bu âyet, “Âyetus-Seyf” (kılıç âyeti) olarak isimlendirilir.

Bu ve benzeri âyetler, İslam’da zorlama olmadığını söyleyen âyetleri nesheder.

Başarı Allah’tandır.